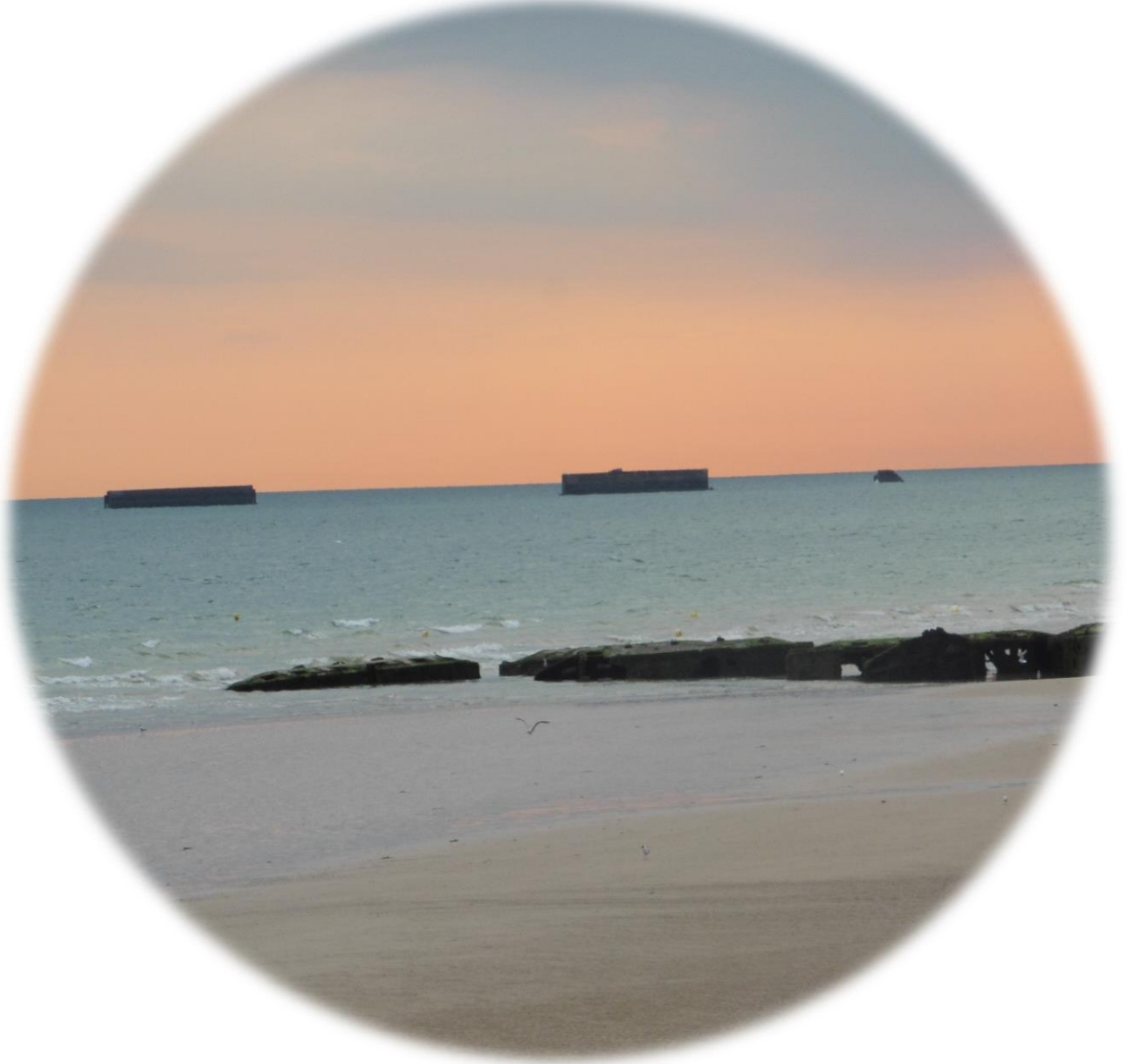

FRANSE KUSTEN

HONFLEUR - CARENTAN
GR 223 - DEEL 2

VOORSTELLING TOCHT

De GR 223 ligt in Normandië en loopt dicht langs de kust. Het is een onderdeel van de E 9 (Europese wandelweg 9), de Europese kustroute die loopt van de baai van Biskaye naar Polen. Het pad volgt zo veel mogelijk de kust, maar het moet af en toe naar het binnenland afbuigen, onder andere in verband met privé eigendommen. De route is gemarkeerd met de gebruikelijke wit-rode streepjes en wordt onderhouden door de Fédération Française de la Randonnée Pédestre. Het is de bedoeling dat ik de gehele Franse kust bewandel via de verschillende GR-routes.

Hieronder een overzichtskaartje van de GR 223 zoals wij hem gelopen hebben.

DEELNEMERS

Henk Jansen (Elspeet Nederland)

Ludwig D'Haese (Merchtem)

Ikzelf ben een veelwandelaar en ga maandelijks een tiental dagen wandelen. Ik ben met pensioen en kan dan ook ten volle mijn voornaamste hobby (wandelen en genieten van de natuur) beoefenen.

Henk ken ik al een tiental jaar. We hebben elkaar ontmoet op het Deltapad in Nederland. Sedertdien gaan we jaarlijks één of twee keer samen op stap. Henk is een houthandelaar en werkt dagelijks in het bos om er bomen te rooien. Hij houdt eveneens van de natuur en van het buitenleven.

Zaterdag 14 juli 2018

- Van : Honfleur
- Naar : Deauville
- Afstand : 27 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 7 uur

We zijn gisteren aangekomen met de trein in Honfleur. Honfleur is de toeristische trekpleister van Normandië en is bij kunstschilders al eeuwenlang een geliefd kuststadje.

Ik ben al meerdere malen in Honfleur geweest en het is de eerste keer dat ik maar één enkele kunstschilder aan het werk heb gezien rond de haven.

Door zijn pittoreske straatjes en zijn oude huizen is het in deze kleine havenstad heerlijk flaneren. De tijd is zorgzaam omgegaan met Honfleur en zo heeft het zijn rijke verleden kunnen bewaren. Het is om deze reden dan ook dat het een van de meest bezochte steden van

Frankrijk is. Honfleur is internationaal bekend vanwege verschillende redenen : de charme van zijn smalle geplaveide straatjes, de prachtige gevels van de oude woningen, zijn kleine boetiekjes, de talrijke gezellige hotels en typische restaurants, maar ook de diversiteit van zijn monumenten en rijkdom van zijn historisch, cultureel en artistiek erfgoed.

Er ligt een houten zeilschip in de haven. Het schip kan worden bezocht.

Honfleur, zowel vissers- als plezierhaven, is trots op dat historisch en artistiek patrimonium en doet dan ook alles om de aandacht van de bezoekers hierop te vestigen. Hier, bij de monding van de Seine, hebben de wisselende kleuren van de omgeving kunstenaars als

Courbet, Monet, Boudin en anderen geïnspireerd. Ook vandaag nog kan men er in de talrijke kunstgalerijen en ateliers werken van klassieke en hedendaagse kunstenaars bewonderen.

Van in Honfleur dienen we meteen een flinke klim te maken. Eens boven hebben we een uitgestrekt panoramisch zicht op Honfleur en zijn omgeving.

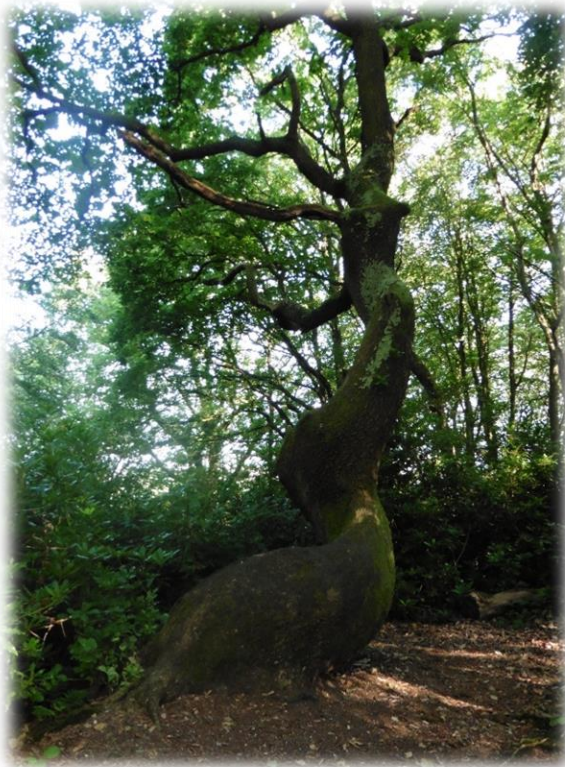

Chapelle de Notre-Dame-de-Grâce staat helemaal boven op de Côte de Grâce, van waaraf er een goed uitzicht is over de baai van de Seine en Honfleur zelf. Oorspronkelijk stond deze kapel op een klif. De oorsprong ervan is te vinden in de 11de eeuw. Robert, hertog van Normandië, bevond zich midden in een vreselijke storm op het Kanaal. Zijn schip bereikte veilig de overkant en als dank voor deze wonderbaarlijke redding besloot hij drie kapellen te

bouwen ter ere van de Heilige Maagd. Een in Harfleur, een in Caen en een derde op deze heuvel, vlak buiten Honfleur. De kapel stortte tijdens een storm in 1538 met klif en al in zee. In het begin van de 17de eeuw werd de kapel herbouwd op zo'n 200 meter van de klif die in zee was gestort. Sindsdien is het een bedevaartsoord voor passagiers en zeelui die ongehavend uit stormen en rampen op zee komen.

Het bos van Breuil is een van de weinige bossen langs de kust, open voor het publiek. Dit boscomplex van 120 ha bevat vooral beuken en verrassend gevormde bomen. Met wat geluk ontmoet je er een pijnboommarter, eekhoorn, das of zwarte specht.

Bij ons in België heerst er momenteel een hittegolf met temperaturen van 35° en meer, maar hier zijn het alle dagen aangename temperaturen van 22 à 24 graden.

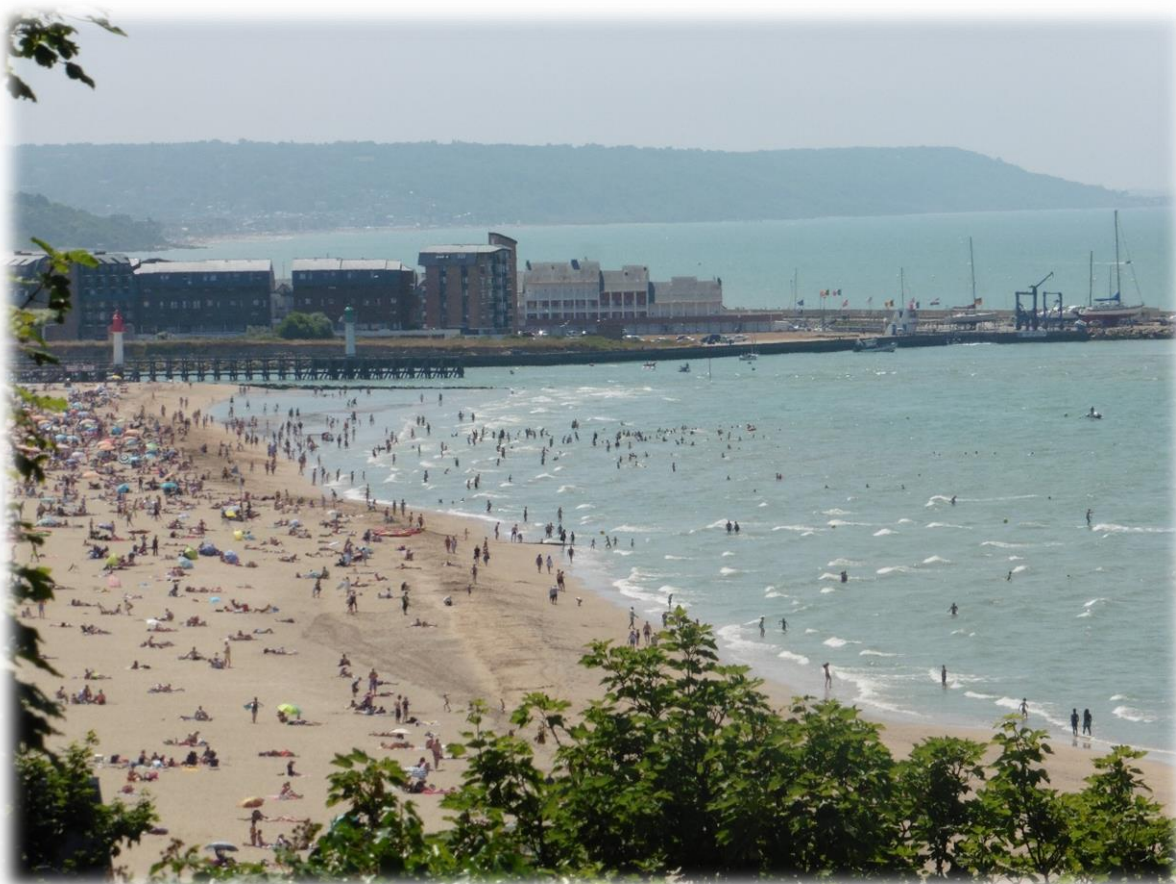
We wandelen door kleine bosjes en parkjes, en vooral langs veel grote oude vakwerkhuisen.

Regelmatig nemen we een rustpauze. Dat doen we uiteraard het liefst op een bankje in de schaduw.

regelmatig krijgen we de zee te zien. Op sommige kusten is het vrij rustig maar op andere is het heel druk. Het is hier in Frankrijk dan ook vakantie.

We eindigen vandaag in het badplaatsje Deauville. Dit plaatsje werd op 22/08/1944 bevrijd door 2500 Belgische en Luxemburgse soldaten van de Belgische 1ste Infanteriebrigade, ook wel Brigade Piron genoemd.

Vroeger was Deauville een boerendorp op een heuvel, de Mont Canisy. Er woonden een paar honderd mensen rondom de Saint-Laurent kerk. Om de heuvel lagen moerasige weilanden waar het vee kon grazen. In 1858 bedacht de hertog van Morny, een halfbroer van Napoleon III, dat bij Deauville een mooie badplaats zou kunnen worden ontwikkeld met een

treinverbinding naar Parijs. Hij besloot geld te investeren en liet een aantal villa's bouwen en de eerste renbaan. Na de eerste Wereldoorlog werden de eerste hotels en het casino gebouwd.

Zondag 15 juli 2018

- Van : Deauville
- Naar : Cabourg
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 7 uur

In Deauville wandelen we over de wereldberoemde Promenade des Planches, een in 1923 aangelegde houten wandelpromenade van 653 meter lang. Destijds behoedden de planken de dames in lange japonnen voor een worsteling met het zand. Tijdens de 'Dolle Jaren' wandelde le tout Paris erover.

In deze villa heeft de bekende Franse schrijver Gustave Flaubert een aantal jaren verbleven.

We komen voorbij een van de vele militaire kerkhoven die Normandië rijk is.

Op de heuvel Mont-Canisy, vlak achter Bénerville-sur-Mer, ligt de Duitse Mont Canisy batterij. Vanaf de heuvel had men uitstekend uitzicht over de gehele baai van de Seine. De Duitsers bouwden de batterij met zes plateaus die ieder werd voorzien van Franse 155 mm kanonnen.

In 1942 werd de batterij opgenomen in de Atlantic Wall als belangrijke schakel voor de verdediging van de baai van de Seine en Le Havre. Het complex was voorzien van 250 meter tunnel stelsel, dat de 25 munitie en verblijf ruimtes met elkaar verbond. Als verdediging van het complex werden tobruks aangelegd voor machinegeweren en mortiervuur.

De geallieerden waren op de hoogte van de belangrijke functie van de Mont-Canisy batterij, waardoor zij vanaf 1943 de batterij vele malen hebben gebombardeerd. Deze bombardementen hadden een groot effect op de batterij, omdat de kanonnen in open stellingen geplaatst stonden. De Duitsers bouwden vanaf januari 1944 grote zware kazematten op het complex.

Door de hevige aanvallen van de geallieerden op de batterij, beschikte de batterij op 6 juni 1944 slechts over 4 kanonnen, waarvan er zich slechts twee in de kazematten bevonden. De overige kazematten waren zwaar beschadigd of konden nooit worden afgemaakt.

Tijdens de geallieerde invasie in Normandië op 6 juni 1944, startte de HMS Ramillies, Roberst en HMS Warspite met het vuren op de batterij vanaf zee. De batterij reageerde hierop met het vuren van salvo's op de schepen. De schepen waren echter in het voordeel,